

Zmarł prof. Marcin Król

Ze smutkiem przyjęliśmy informację o śmierci prof. Marcina Króla, polskiego historyka idei, filozofa i publicysty, wieloletniego redaktora naczelnego pism „Res Publica” i „Res Publica Nowa”. Prof. Król miał 76 lat. Redakcja Teologii Politycznej składa rodzinie i bliskim najszczerze kondolencje.

– Śmierć Marcina Króla to bardzo smutna wiadomość, przede wszystkim w osobistym wymiarze – mówi prof. Marek A. Cichocki, współtwórca Teologii Politycznej. – Kiedy ostatni raz z nim rozmawiałem, a miało to miejsce na Uniwersytecie Warszawskim podczas obrony doktoratu, którego byłem recenzentem, Marcin Król powiedział mi, że mój doktorat był pierwszym – z czego nie zdawałem sobie sprawy – wypromowanym przez niego doktoratem. A była to książka poświęcona afirmatywnemu konserwatyzmowi.

– Był ważną postacią nie tylko dla mnie, ale też dla wielu innych osób – kontynuuje Cichocki. – Zarówno ja, jak i mój nieżyjący przyjaciel Tomasz Merta, byliśmy przez długi czas członkami redakcji pisma „Res Publica Nowa” prowadzonego przez Marcina Króla. To tam poznaliśmy się z Dariuszem Gawinem, w tamtym czasie z redakcją współpracował też bliski nam Janusz Ostrowski. „Res Publica Nowa” była więc miejscem ważnym w naszych biografiach. Potem jednak nasze drogi się rozeszły. Bez wątplenia jednak Marcin Król był bardzo istotną postacią życia intelektualnego, która wprowadziła do polskiego dyskursu

filozofii politycznej tradycję konserwatyzmu. Dlatego jego odejście jest bardzo smutną wiadomością, zarówno z osobistego, jak i intelektualnego punktu widzenia.

*

Profesor Marcin Król urodził się 19 maja 1944 r. w Warszawie. Był filozofem polityki i historykiem idei, profesorem nauk humanistycznych, profesorem zwyczajnym Uniwersytetu Warszawskiego, publicystą. Jako student UW brał udział w protestach marcowych w 1968 r., był przez kilka miesięcy więziony. W 1975 r. sygnował List 59, który stanowił protest przeciwko zmianom w Konstytucji PRL. W 1978 r. założył i objął funkcję redaktora naczelnego opozycyjnego pisma „Res Publica”. Współpracował z Polskim Porozumieniem Niepodległościowym, wykładał w ramach Towarzystwa Kursów Naukowych, którego był członkiem od 1978 r. Publikował m.in. w paryskiej „Kulturze”, a także w „Aneksie”, „Zapisie” i „Tygodniku Powszechnym”. W okresie wydarzeń sierpniowych w 1980 r. był sygnatariuszem skierowanego do władz komunistycznych apelu 64 naukowców, literatów i publicystów o podjęcie dialogu ze strajkującymi robotnikami. Na początku lat 80. został doradcą Regionu Mazowsze „Solidarności”. Później pisał dla drugiego obiegu. Był członkiem Komitetu Obywatelskiego przy Lechu Wałęsie i uczestnikiem obrad Okrągłego Stołu (zespołu ds. reform politycznych i podzespołu ds. środków masowego przekazu). W okresie wyborów prezydenckich 1990 był członkiem komitetu wyborczego Tadeusza Mazowieckiego.

Poza pracą naukową w III RP zajął się działalnością publicystyczną, m.in. jako redaktor naczelny pisma „Res Publica Nowa”, które założył w 1978 roku. Był też autorem wielu książek, m.in.: „Style politycznego myślenia”, „Józef Piłsudski. Ewolucja myśli politycznej”, „Ład utajony”, „Konserwatyści a niepodległość”, „Bezradność liberałów”, „Czego nas uczy Leszek Kołakowski”, „Europa w obliczu końca”, „Kłęska rozumu”. Przez kilka lat pisał felietony do „Tygodnika Powszechnego”. Ponadto został członkiem Collegium Invisibile oraz przewodniczącym rady Fundacji im. Stefana Batorego. W 2011 r., za „wybitne zasługi dla przemian demokratycznych w Polsce, za znaczące osiągnięcia w działalności publicznej i społecznej”, został odznaczony przez prezydenta Bronisława Komorowskiego Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski.

fot. PAP/Marcin Kaliński

Życiorys prof. Króla za polską Wikipedią